

ת"פ 20906/05/17 - מדינת ישראל נגד גת - קדן - סחר במזון (1995) בע"מ, נפתלי חזן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20906-05-17 מדינת ישראל ואח' נ' גת - קדן -
סחר במזון (1995) בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות ב"כ עוה"ד מירב
יולי וזיגלר

נגד

1. גת - קדן - סחר במזון (1995) בע"מ
2. נפתלי חזן

הנאשמים באמצעות ב"כ עוה"ד עדי
ברקאי

גזר - דין

א. כתב-האישום:

כתב-האישום המתוקן, אשר בו הורשעו הנאשמים בעקבות הודאתו של נאשם 2 כולל **ארבעה אישומים** בעבירות כדלקמן:

באישום הראשון, שתי עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו, בניגוד לסעיפים 118 + 88 (א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 וסעיף 23 (ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976.

נאשמת 1, בהיותה חברה פרטית, עוסקת מורשה ונאשם 2, אשר היה מנהלה הפעיל, **הגישו שני דוחות תקופתיים לחודשים אוגוסט - ספטמבר 2016 ללא צירוף תשלום כנדרש בחוק ובתקנות**, ומרכיבי הדוחות התקופתיים שצוינו מפורטים (סה"כ הסכום שנותר לתשלום **285,854 ₪** ונמסר כי **הוסר מחדל של 31,050 ₪ בלבד**).

באישום השני, עבירה של אי הגשת דין וחשבון בניגוד לסעיפים 216 (4) + 222 (א) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 וביחס לנאשם 2 עבירה של אחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודה הנ"ל.

עמוד 1

הנאשמים **לא הגישו במועד** לפקיד השומה את דוח הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2015 (מחזור העסקאות של נאשמת 1 לשנת 2015 היה **₪ 33,289,296**, כמבואר בחלק הכללי).

באישום השלישי, עבירה של אי הגשת דין וחשבון בניגוד לסעיפים 216 (4) + 222 (א) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 וביחס לנאשם 2 עבירה של אחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודה הנ"ל.

הנאשמים **לא הגישו במועד** לפקיד השומה את דוח הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2016 (מחזור העסקאות של נאשמת 1 לשנת 2016 היה **₪ 22,980,590**, כמבואר בחלק הכללי).

באישום הרביעי, שתי עבירות של אי תשלום מס שנוכה לפי סעיפים 219 + 117, 164 ו- 166 לפקודה הנ"ל ושתי עבירות של אחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודה הנ"ל.

הנאשמים ערכו **ניכוי ממשכורות ששילמו לעובדיה** של נאשמת 1 ומתשלומים ששילמו לקבלני משנה של נאשמת 1 בסך **₪ 12,762** (קרן) לפי הפירוט הבא: לחודש אוגוסט 2016 **₪ 8,953** ולחודש ספטמבר 2016 **₪ 3,809**.

הנאשמים **לא העבירו לפקיד השומה במועד את מס ההכנסה** הנ"ל שאותו ניכו לעובדיה של נאשמת 1.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות המוגנות אחר העבירות שאותן ביצעו הנאשמים הן הפגיעה בקיומה של מערכת גביית מיסים תקינה, המושתתת על דיווח מסודר, אמין, אמת ובמועד לרשויות המס, יצירתו של משטר מס נאות תוך מניעת הפגיעה האפשרית בקופה הציבורית, מניעת השיבוש של מנגנון גביית המיסים, מניעת הפגיעה בשוויון הכללי, המידי (בעיקר ביחס לעבירה לפי סעיף 118), בנטל המס ובאופן שאזרחים מדווחים לרשויות על הכנסתם והפגיעה בסדר ובתקינות של מערכת המיסוי בה נושאים אזרחי המדינה. ראו בעניין זה: רע"פ 512/04 אבו עביד נגד מדינת ישראל 15/4/14: רע"פ 4323/14 מולדובן נגד מדינת ישראל 26/6/14: רע"פ 977/13 אודיז נגד מדינת ישראל 20/2/13: רע"פ 9/09 מזרחי נגד מדינת ישראל 25/11/08 (ועוד).

יש לקבוע מתחמים נפרדים ביחס לכל אישום ואישום וביחס לכל מחדל מלקיים את חובת הדיווח, כשלעצמו.

אין מדובר ברצף אירועים אלא במחדלים שכל אחד מהם נפרד מחברו בזמן, בחובה שהופרה וכל הפרת חובה מקימה מחדש, בפני עצמה, במנותק מחברתה, את כל יסודות העבירה. בעניין זה ראו הכללים שנקבעו בע"פ 4910/13 בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14).

לאור עקרון ההלימה, אני קובע כי המתחם הכולל ביחס לכתב האישום לנסיבותיו, נע בין עונש מאסר הצופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל, כאשר ביחס לעבירה לפי סעיף 118 מטבע הדברים המתחם הינו עד 3 חודשים, כעונש המקסימלי הקבוע בגינה, וכן קנסות בשיעור של אלפים ספורים עד 30,000 ₪.

באופן כללי, ניתן למצוא בפסיקה בעבירות מס ומע"מ כגון אלה (אי הגשת דוחות בלא כוונה להעלים מס) אבחנה ברורה בין מקרה שבו הוסר המחדל לבין מקרה שלא הוסר המחדל.

אפנה אל פסק הדין הבאים תוך אבחנת כל מקרה לנסיבותיו הן לקולה והן לחומרה:

רע"פ 6095/06 לוי נגד מדינת ישראל (5.11.06): בעניינו של נאשם שהורשע בארבע עבירות של אי הגשת דוחות, לא הסיר את המחדלים, נדון לשנת מאסר ולעשרת אלפים ₪ קנס.

רע"פ 3120/14 נעים נגד מדינת ישראל (8.5.14) בעניינו של נאשם אשר הורשע באי הגשת עשרה דוחות מס הכנסה, המחדלים לא הוסרו, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4173/15 אבו הלאל נגד מדינת ישראל (29.6.15): בעניינו של מי אשר הורשע ב- 26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, נעדר עבר פלילי, בעל נכות נפשית, לא הסיר את המחדל (קרן מס כ - 400,000 ₪), נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3137/04 חג'י נגד מדינת ישראל (18.4.04): בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות שונות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד שנדון לשבעה חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון הפנה להלכות קודמות שלפיהן: "בהטלת עונשי מאסר אלה מביעה החברה המאורגנת את סלידתה מהתנהגותם העבריינית של מעלימי המס, ומטביעה עליהם אות קלון..." וכן: "עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה ומכאן יש מקום ליתן לכך משקל בענישה על הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה לא ייתכן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית".

רע"פ 5127/07 שופאני כרם נגד מדינת ישראל (21.06.07): בעניינו של מי שהורשע בחמש עבירות של אי הגשת דוחות, לא הסיר את המחדל, בעל עבר פלילי בעבירות מס, נדון ל - 13 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6371/14 באסם נגד מדינת ישראל (28.10.14): בעניינו של נאשם אשר ביצע 26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, נעדר עבר פלילי, הסרה חלקית של המחדל, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע: "עבירות המס פוגעות בקופת המדינה ובעיקרון השוויון בין נישומים, חומרתן של עבירות אלה היא מן הידועות, והרשעה בהן גוררת, על פי רוב, ענישה הכוללת רכיב של עונש מאסר לריצוי בפועל לצד רכיב של קנס כספי...מצבו הכלכלי של המבקש, והיעדר יכולת מצדו לשלם את החוב, אינם מהווים עילה להקלה בעונש".

רע"פ 6167/11 ספקיוריטי נגד מדינת ישראל (19.2.12) בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי אשר הורשע באי הגשת דוחות, לא הסיר את מלוא המחדל, נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל ול - 25,000 ₪ קנס.

עפ"ג 12944-09-18 (מחוזי באר שבע) ריכארט נגד מדינת ישראל (12.12.18): בעניינו של נאשם שבחמישה אישומים לא הגיש במועד דוחות על הכנסותיו, בעל עבר פלילי ל 8 חודשי מאסר בפועל ולקנס של - 25,000 ₪.

עפ"ג 54745-01-14 (מחוזי חיפה) עדוה סם נגד תביעות צפון (12.6.14): בעניינו של נאשם אשר הורשע בשני אישומים בשלוש עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה, ניהל משפט, הודה לאחר סיום פרשת התביעה, בעל 3 הרשעות קודמות בעבירות מס, לעשרה חודשי מאסר בפועל שכללו הפעלת 6 חודשי מאסר מותנים.

ת"פ 14351-04-13 מס הכנסה נגד מרכז הטרייד (7/7/147.7.14): בעניינו של נאשם אשר הורשע בארבעה אישומים של אי הגשת דוחות, מחזורים בהיקף נרחב, סכום ההכנסה שלא דווח כ- 11.5 מיליון ₪, נעדר עבר פלילי, הסיר מחלקים באופן חלקי, נדון ל - 6 חודשי מאסר ברך של עבודות שירות ול - 20,000 ₪ קנס.

ת"פ 23600-08-13 מע"מ רחובות נגד מאור (25.3.18): בעניינו של נאשם שהורשע ב - 43 עבירות של אי הגשת דוחות במועד, וכן עבירות לפי סעיף 118, משך 4 שנים, אין הסרת מחדל, נדון למאסר על תנאי, 350 של"צ ו- קנס בסך 8,000 ₪.

ת"פ 42435-09-15 מס הכנסה נגד מטרה מאבטחים (4.4.2017): 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות יחד עם קנס בסך 25,000 ₪.

ת"פ 51918-08-16 מע"מ פתח תקווה נגד א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה (21.6.18): בעניינו של נאשם שהורשע באי הגשת 9 דוחות שונים, סכום המס שנותר לתשלום הינו כ - 200,000 ₪, נדון לענישה מותנת ו- 4,000 ₪ קנס.

ת"פ 38460-01-17 מדינת ישראל נגד גל מתן (13.9.18): בעניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שביצע עשר עבירות שונות של אי הגשת דוחות לפי חוק מע"מ סכום המס הגלום בדוחות כ - 133,000 ₪, הסרת מחדל של 44,540 ₪, נותרה יתרה של כ 90,000 ₪, נדון לענישה מותנית ו- 2,000 ₪ קנס.

ת"פ 14637-03-16 מע"מ פתח תקווה נגד חימום ישיר (9.7.18): נדון נאשם שהורשע בעבירות לפי סעיף 118 ל-3 חודשי מאסר על תנאי ולקנס בסך 6,000 ₪.

ג. שיקולי ענישה בתוך המתחם:

בעניינם של הנאשמים, אני שוקל את הנתונים הבאים:

ראשית, חומרת העבירות שאותם ביצעו הנאשמים.

אבהיר, כי מחדלם של הנאשמים **מוביל לעיכוב בקבלת כספים המגיעים לכלל הציבור** ובתחושת הסולידריות הכללית של אזרחי המדינה שכולם מקיימים את דרישת הדיווח בלא כחל ושרק.

למרות, שאין מדובר בעבירות מס המלמדות על כוונה להשתמט מתשלום מס, **אין להגדירן כעבירות "טכניות" בלבד**, המובילות לזילות באינטרס המוגנים.

המשמעות המעשית של אי הגשת הדוחות או אי הגשת הדוחות במועדם היא **חוסר האפשרות של רשויות המס לברר מהו שיעור המס שהיה על הנאשמים לשלם, ובתוך כך גריעה מן הקופה הציבורית**.

אם בית-המשפט יראה בעבירות אלה עניין טכני שולי, אזי קיים חשש כי רשויות המס ידרשו להשקיע משאבים יקרים יותר כדי לקבל את אותו מידע ובכך יגרע מכלל הציבור.

המשמעות המעשית של העבירות נשוא האישום הראשון כעולה מסעיף 88 (א) תקנה 23 (א) **היא החובה להגיש את הדוחות בצירוף תשלום המס הנובע מהם, ובמקרנו, באישום זה הוגשו הדוחות בלא שבוצע אותו תשלום**.

העובדה שסעיף 118 כולל ענישה מסוג **חטא** (עונש מקסימאלי בן 3 חודשים) **אין משמעה כי יש להקל ראש בעבירות אלה שקלה כחמורה מכבידות על אותו סדר, וודאות ושוויון במשטר המס**.

לפיכך, בעבירות אלה **יש לשקול ממד מסוים של הרתעה הרבים**, שיחישו פעמיהם באופן יזום ולפי הדין למלא את חובתם כלפי רשויות המס.

ראו בעניין זה רע"פ 6095/06 **חיים לוי נגד מדינת ישראל** - 15/11/06: "ואכן, בשנים האחרונות קיימת מגמה שלא להקל ראש בעבירות המס, נוכח שכיחותן, היקפן ופגיעתן הרעה בחיי הכלכלה התקינים ובאזרחים שומרי החוק. בית-המשפט מחויב אף הוא לסייע לעקירה מן השורש של עבירות אלו, שהפכו לרעה חולה במחוזותינו, באמצעות החמרת הענישה בגין ביצוע עבירות אלו. בהקשר זה אף נפסק לא אחת, כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של השיקול ההרתעתי על משקלן של נסיבותיו האישיות של האדם שדינו נגזר".

אני סבור, כי יש לראות בחומרה את המתואר באישום הרביעי. המשמעות הפשוטה של מעשיו של הנאשם היא גניבת כספים - ולא זמנית לתקופת עיכוב הכספים - המגיעים למדינה בגין מס ההכנסה של עובדיו לכיסו.

שנית, הנאשמים לא הסירו את מלוא המחדל, למרות פרק זמן ארוך שניתן להם לעשות כן והם היו יכולים להוביל להקלה משמעותית בעונשם אילו היו עושים כן.

אכן, מאז הגשת כתב-האישום **הוסר סכום של 31,050 ₪ מתוך המחדל בסך 285,854 ₪**, אך אין לראות בכך, אלא **טיפה בים**.

להסרת המחדל, כלומר לתשלום המס, חשיבות מרכזית בענישה והיא יכולה, כשלעצמה, למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, כאשר מנגד אי תשלום המס ימקם אותו למעלה מכך.

כפי שהצגתי לעיל, בית-המשפט העליון קבע, כי אין לחוסר היכולת הכלכלית להסיר את המחדל משקל המוביל להקלה בענישה.

שלישית, הנאשמים ביצעו את העבירות במשך זמן של כשנתיים - שנים 2015 - 2016.

רביעית, כפי שצוין לעיל מחזורי העסקאות של שנות המס הרלוונטיות הן מחזורים גבוהים ביותר.

חמישית, לחובת נאשם 2 עבר פלילי והגם שאין מדובר בעבירות מס (במ/1). מדובר ב - 9 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ואיומים.

שישית, מנגד, הנאשמים הודו ולא ניהלו משפט.

שביעית, הוצגו מסמכים רפואיים המלמדים כי לנאשם 2 תחלואה (במ/5), אך עיון במסמך הרפואי מלמד כי מדובר בעניין רפואי מזה **כעשרים שנה, שלא מנע ממנו לנהל עסק משגשג משך שנים, למרות, שלאחרונה הציג תלונות רלוונטיות בעניין זה.**

שמינית, הנאשם 2 מבוגר, בעל משפחה, עסקו קרס, הוא אינו מתפקד עוד בתחום, נמסר שנותר חסר כל עם חובות אדירים (במ/3 - דוח תיקים לחייב).

ניתן בעניינו צו כינוס (במ/4).

ואולם, אין להעניק לשיקול זה בכורה. למעשה, כמעט בכל כתב-האישום מתחום זה, מדובר בחברות שקרסו ונאשמים נותרו חסרי כל, שאם לא כן היה עולה בידם לשלם את סכום המס, להסיר את המחדל, אשר יוביל אותם לענישה מקלה ביותר.

תשיעית, יש צדק בטיעוני ב"כ הנאשמים שיש לאבחן בין מקרה בו אדם עוסק **אינו מדווח כלל** לרשויות המס לבין אדם שמדווח לרשויות ואלו מודעות להיקף פעילותו העסקית הכללית.

לאחר ששקלתי את מכלול הגורמים דלעיל, באתי אל המסקנה כי **אין להסתפק במקרה זה בענישה מקלה המצויה ברף התחתון של המתחם**, לאמור צופה פני עתיד יחד עם קנס נמוך בלבד, ויש להטיל על הנאשם ענישה ממשית, קונקרטי, בעלת משקל, שיש בה מסר של הרתעת הרבים שאינה מקלה ראש במעשים שכאלה.

ד. תוצאה:

אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשמת 1:

בהיותה חברה בלתי פעילה קנס סמלי בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.4.19.

על נאשם 2:

א. שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, באתר השריון לטרון ולשם כך יתייצב נאשם 2 בתאריך 25.3.19 בשעה 08:30 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע, למעט עבירה לפי סעיף 118 לחוק הנ"ל.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או מאה ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, בראשון בתאריך 1.4.19 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-משפט המחוזי (מרכז) בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 7

